

30 Willibald-mijngang

De Willibald-mijngang III (ingang 469,7 m boven NAP) was in vroeger tijden de belangrijkste transportweg voor de totale ertswinning in de groeven Dörnberg en Aurora, die door een uitgehouwen doorgang met elkaar verbonden waren. Door de Aurora-schacht werd de in de mijn vrijkomende, waardeloze "Berge" (het ertsloze gesteente) grotendeels afgevoerd naar de steenhopen. Dat was om de belangrijkste transportweg te ontlasten.

In het begin werden bij het transport pony's ingezet, later sterkere paarden, die het drievoudige van de hoeveelheid erts konden voortbewegen. Daarvoor werden gemakkelijk te trekken lorries met een laadvermogen van 600 kg in bedrijf genomen. Vanaf 1933 namen diesel- en vanaf 1950 acculocomotieven in de mijngangen het transport naar de ertsbewerking over. Voor de langere treinen met de grotere lorries moesten daartoe eerst de bochten in de mijngang worden rechtgetrokken. Op de hierdoor ontstane, hellende trajecten hadden de locomotieven meer rem- en trekkracht nodig. Dit transport in mijngang III werd in 1962 beëindigd. Door een nieuwe dubbeltrommel-transportmachine in de mijn op het niveau van de Eickhoff-mijngang -gebouwd voor een afstand van 550 meter- werd het mogelijk om ook diepere mijnvloeren door de blinde schacht (zonder opening aan de oppervlakte) op het transportsysteem aan te sluiten.

Vanaf toen verliep het transport van de totale ertsproductie -alleen nog van de diepere mijnvloeren- via de blinde schacht I en via de Margaretenschacht tot het niveau van de Eickhoff-mijngang. Vanuit een kleine verlaadbunker liep het erts dan over een schuine transportband met een lengte van 628 m tot de voorbreker bij de opening van mijngang III. Sinds de sluiting van de mijn in 1974 dient deze gang alleen nog voor de ventilatie en in geval van nood als toegang van de reddingsdiensten tot de bezoekersmijn.